

til at afgøre, hvilken vej man ønsker at gå, når det gælder til folkeretlige spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lars-Emil Johansen (SIU):

I december 1992 indgik det færøske landsstyre og den danske regering en aftale, der gav det færøske folk markant forbedrede beføjelser i forbindelse med deres undergrund. Selv om det var i december måned, aftalen blev indgået, var det vel ikke bare et udtryk for julestemning her i Danmark. I hvert fald er det markant set fra Grønlands side, hvilke beføjelser færingerne har fået i kraft af den aftale.

Så vil jeg gerne spørge hr. Anfinn Kallsberg: Hvem har ifølge hr. Anfinn Kallsbergs opfattelse ejendomsretten til Færøernes undergrund ifølge aftalen fra 1992?

(Kort bemærkning).

Anfinn Kallsberg (FF):

Nu er den aftale ikke et spørgsmål om beføjelser, hvad angår undergrunden; den drejer sig om råstoffer i undergrunden. Men selvfølgelig er det den færøske befolkning, som har afgørelsesretten til undergrunden, det er klart. Det er grundlaget, det er fundamentet, og det er den færøske befolkning og kun den færøske befolkning, som har den afgørelsesret.

(Kort bemærkning).

Lars-Emil Johansen (SIU):

Er hr. Anfinn Kallsberg enig i, at der må gælde den samme grundlovsfortolkning for Færøerne som den, der gælder for Grønland? Forstod jeg hr. Anfinn Kallsberg ret: Ifølge hans opfattelse ligger ejendomsretten over Færøernes undergrund hos det færøske folk?

(Kort bemærkning).

Anfinn Kallsberg (FF):

Det gælder alle lande. Det er sådan, at det er befolkningen i et land, som har ejendomsretten over landet. Men selvfølgelig har den befolkning også mulighed for at indgå aftaler med andre lande. Det er selvfølgelig afgørende, hvad befolkningen bestemmer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren.

Vi er nu igennem rækken af ordførere. Jeg skal nu give ordet til statsministeren for besvarelsen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes her ved afslutningen af debatten, at der er grund til at sige, at det set fra den stol, hvor jeg har siddet i dag, har været en rigtig, rigtig god dag.

Man må sige, at det har været en dag, som er blevet en fuser for oppositionen. Den har ikke rigtig fået noget ud af det. Det må jo være en stor skuffelse for oppositionen i betragtning af, hvor ihærdigt der fra forskellige side er blevet forsøgt varmet op til den dag her.

Kl. 21.20

I særlig grad må det være en skuffelse for hr. Villy Søvndal, en af oppositionens mange ledere, som oven i købet havde gjort sig den ulejlighed at leje et fly for at nå rundt – næsten som en amerikansk præsidentkandidat – for at kunne tale ved forskellige forsamlinger og opildne folket til kamp mod regeringen.

Det er ikke en kritik af, at hr. Villy Søvndal har lejet et fly, det er helt i orden for mig, men i betragtning af de anstrengelser og de omkostninger må det alligevel være skuffende, at der så ikke er kommet mere ud af en dag som denne for oppositionen.

Her ved debattens afslutning kan vi konstatere, at vi står over for en splittet opposition, en opposition, der kun kan enes om en ting, nemlig kritik af regeringen, en opposition, som ikke engang er i stand til at give udtømmende svar på, hvad der ligger i det forslag til vedtagelse, som den har lagt frem under debatten i dag. Og over for denne splittede opposition står der et enigt flertal af de to regeringspartier og Dansk Folkeparti.

Se, det vil jeg alt sammen vende tilbage til. Jeg synes, det ville være rigtigt først at knytte nogle kommentarer til de indlæg, der er kommet fra repræsentanterne fra Grønland og Færøerne. Jeg takker hr. Lars-Emil Johansen for de visioner for Grønlands og rigsfællesskabets fremtid, som hr. Lars-Emil Johansen præsenterede os for i dag.

Både hr. Lars-Emil Johansen og hr. Kuupik Kleist beskæftigede sig af gode grunde en hel del med Selvstyrekommissionens arbejde. Jeg vil selvsagt ikke på nuværende tidspunkt foregribe udfaldet af arbejdet i Selvstyrekommissionen, men jeg giver da både hr. Lars-Emil Johansen og hr. Kuupik Kleist ret i, at et vigtigt spørgsmål i forbindelse med Selvstyrekommissionens arbejde naturligvis bliver forholdet omkring undergrund og råstoffer. Men også på det punkt gælder, at jeg ikke vil foregribe de drøftel-